

מישפט סנסציוני בפרטוריה מגלה: עיתונאים ואנשי ציבור מִישראל הוזמנו לדרוס־אפריקה לשם שוחד * בית־הארוחה מיוחד הועמד לרשותם וסופקו להם בילויים * תזמורת־נוער נשלחה על חשבון קרנות־ביטחון סודיות * חסידו של משה דיין ערך ביטאון שהיה כל־יִתְעַמּוּלָה חשאי

"תִּיבִּיצֵנֵה דוֹדִיד"

(ישר לעניין). וכן שילמו תשלומי־שוחד רבים לאישים מכל העולם. רשימת התשלומים והקלטות שיחות עם המשוחדים נמצאו במשרדיו של רודי אשל.

קרוב ל־3 מיליון ראנד (הראנד שווה 1.1 דולר) הושקעו בחברת־סרטים, באמצעות חשבונות בשווייץ, שהיו רשומים על שמו של רודי אשל. בכסף הפיק אחיו של רודי, דניס, סרטי תעמולה.

בבית־המשפט התגלה כי הקרנות הפקידו מיליון ראנד בידי איש־עסקים ידוע, יהודי מדרום־אפריקה בשם דויד אברמסון, וב־כסף נרשמה חברה להוצאה לאור באנגליה, בשם מורגן־גרמפיאן. בחברה נעזרו לפיתוח קשרים עם קהילות יהודיות בעולם.

מה שלא נאמר במישפט, ואשר נחשף כאן לראשונה, הוא כי שותף פו של אברמסון ונציגו האישי של רודי בחברה האנגלית היה דרופ־אפריקאי בשם סטיוארט פאג. פאג הורבה לבקר בישראל במטוסו ה־פרטי, שקנה כתעשייה האווירית בכספי הקרנות של רודי. פאג חי כספים לעיתון היומי, שניסו כמה ישראלים להוציא לאור בניו־יורק. הופעת העיתון נפסקה בא־שר התפוצצה פרשת הקרנות, ו־רודי ופאג נמלטו מדרום־אפריקה.

פרשה עלומה

הפרשה המרכזית, מבחינת ישראל, עדיין לא הועלתה במישפט בפרטוריה, אם כי הוזכרה בבקשת דרוס־אפריקה להסגרת רודי אשל. היא נוגעת לרכישת השבועון וסט־אפריקה.

שבועון זה התחיל לצאת לאור לפני 50 שנה בשפה האנגלית, והוא נחשב כ־כתבי־עת מכובד. נוסח ניו סטייטסמן, לי־יבשת אפריקה. לפני כשלוש שנים נכנס השבועון לקשיים, ובעליו רצו למכרו. שבועון זה נחשב כמתחרה לשבועון זאן־אפריק הנמצא בשליטה תוניסית והנוקט עמדה אנטי־ישראלית. עורך העיתון הי־וותיק, דויד ויליאמס, ניסה לעניין גורמים בקניית העיתון, אך ללא הצלחה.

כאשר נודע הדבר לישראלים, המעורבים בעסקי אפריקה, הם פנו לנציגי ישראל באירופה, והיפנו את תשומת־ליבם לכדאיות רכישת השבועון.

באותו זמן התחיל איש־העסקים הישראלי ארנון מילצ'ן, היושב דרך־קבע בפאריס והעוסק בעסקי־סרטים, להוציא לאור שבועון לענייני תרבות וקולנוע בשם סורטייה.

פנה אליו ישראלי בשם יעקב ינאי, ש־הציג את עצמו כקשור בעסקי־תיירות עם דרוס־אפריקה, ושאלו אם נוכח כניסתו ל־עסקי הוצאה־לאור יהיה מוכן לרכוש את וסט־אפריקה, בשותפות עם ברון איטלקי בשם דיזילארי. כאשר הביע מילצ'ן גכור נות לכך, אמר לו ינאי כי הוא חבר של העיתונאי היהודי ג'ון קמחי, היושב ב־לונדון, שהוא המועמד לנהל את העיתון, לאור נסיונו הרב. קמחי היה במשך שנים

וראש־המשלה לשעבר, ג'ון פורסטר. פורסטר נאלץ להתפטר באחרונה ממישרת נשיא־המדינה, כשהתברר כי שיקר כאשר הכחיש כי ידע על הקרנות. מולדר בא באופן מופגן לבית־המשפט ללחוץ את ידו של רודי אשל.

שוחד וקניית עיתונים

בחקירה שניהל סניגורו של רודי, ביום הראשון של המישפט, התברר כי עיקר מאמצי הקרנות הופנו לקניית אה־

ישראל ארנון מילצ'ן בסכום של 48 אלף דולר. את כל הכסף שילשל לכיסו.

חקירהארי של הכספים החשי־איים הושקע בסקטור היהודי, הן בישראל והן ביהדות אמריקה, כי אמצעות יהודי ישראל ודרום־אפריקה.

חלק אחר של הכסף הוצא להשתלטות על עיתונים בעולם, בעיקר בבריטניה, ו־חלק מן הפעולות נעשה

גיון רכישת ה־דרשבוועון רבי־היוקרה לענייני אפריקה, היוצא בלונדון, וסט־אפריקה.

בחדר בית־המשפט בפרטוריה הור־עלו השמות והעובדות בזה אחר זה, ולכל הנוכחים היה ברור כי הם עדים לאחד המישפטים המרעישים של זמננו.

העיתונים של יום המחרת יצאו בכותרות ראשיות, שהכריזו על חשיפת "הקשר ה־יהודי" וכל סודות מיבצע דויד.

עיתוני אירופה סיקרו אף הם את ה־מישפט בהרחבה, ואפילו היומון טייפרוס מיל בקפריסין הקדיש למישפט רבע עמוד.

רק הארץ שעליה דובר שתקה, וכימעט לא הזכירה לאזרחיה את עצם העובדה כי קיים מישפט נגד אחד בשם אשל רודי.

PRETORIA HEARING REVEALS INFO PLAN TO WIN SUPPORT FROM WORLD JEWRY

The Jewish Connection

Eschel Rhodde driven from court in Pretoria this week.

By KITT KATZIN AT THE RHODDE TRIAL

THE first sketchy details of an elaborate but unknown secret project mounted by the former Department of Information — "Joodse aksie" or "Project David", as it later became known — unfolded at the end of the dramatic first day of the

He was also said to acquire India's tastefully furnished private entertainment lounge at Die Meent in Pretoria and was responsible for obtaining Info's private box (hokkie) at Loftus Versfeld.

He also solicited support from the Jewish community.

הכתבה (למטה) מדובר על הזמנת אישים חשובים מישראל לביקור בדרום־אפריקה. ההוצאות שולמו, כביכול, מכיסו הפרטי של אחד הורביץ, והוזכרו לו במזומן מן הקרנות הסודיות, בלי קבלות.

דתם של היהודים בארצות־הברית וישראל. לשם כך התקשר רודי עם ארכיטקט יהודי מדרום־אפריקה בשם אוסקר הורביץ (ש־נפטר בינתיים). הורביץ הקים חברות דמה בשם תור קומיניקיישן ודיימינסט אינפורמיישן סרוויס.

הורביץ היה מזמין עד חשבונות, כביכול, ישראלים בעלי־השפעה לביקור וזמירות בדרום־אפריקה, גובה את הכספים במזומן מרודי אשל ומקרנותיו.

הפרטים שהועלו בחקירת רואה־החשבון של הקרנות, אברהם פוריה, העלו כי גם ביקור תזמורת־הנוער של דרום־אפריקה בישראל מומנה בכספי הקרנות הסודיות, וכן שולם עבור מאמר בשבועון פנורמה, שהציג ביקור זה כביקור מוצלח.

בבית־המשפט הצהיר סניגורו של רודי כי המטרה המרכזית של הקרנות היתה לרכוש את אהדת יהודי ישראל לאינטרסים של דרום־אפריקה, ולנצלם לשם אירגון פעילות החדידת באמריקה לטובת דרום־אפריקה.

בקרנות מימנו את השבועון טו־דה־פוינט

In evidence on Friday, Mr Fourie said it had been general practice in the department to use contacts like Mr Hurwitz to invite prominent people from Israel to visit South Africa. The Department would pay for entertainment and travel expenses, and Mr Hurwitz would be paid in cash or by voucher for his efforts and professional time. However, he was paid mostly in cash, and was

חלק של הכסף זרם בעקיפין למימון היומון הישראלי, שיצא לאור בניו־יורק לפני כשנה וחצי, ושלא החזיק מעמד, כיוון שנחשפה פעולת הקרנות של אשל. לפני בריחתו היה רודי מנהל משרד־ההסברה בדרום־אפריקה, והקרנות נוהלו והוצאו ב־ידעה מלאה של שר־ההסברה קוני מולדר,

כך הכתיר העיתון הדרום־אפריקאי את הידיעה הסנ־סציונית על הגילויים. למעלה, תמונתו של אשל רודי, בקטן מתוך

הסיבה העיקרית לכגורת העי־תונות הישראלית כיעודה ובקור־איה היא פשוטה: אחת מתגליות המישפט היתה מיבצע שיוחד של עיתונאי ישראלי. עיתונאים רבים נסעו מכאן לשם על חשבון הקר־נות הסודיות של אשל רודי, כדי לכתוב רשימות אוהדות על מישי־טר הדיכוי הגזעני, השרותים הי־שאינם הדרום־אפריקאיים שיומנו דהם לא רק את הנסיעה, אלא גם הארחה וכלוויים ביד נדיבה. טיב הביקורים לא פורט עדיין.

כספים לפעולות חשאיות

רודי הוסגר לדרום־אפריקה עלידי־צר־פת, שאלה נמלט, כשהתברר כי הוציא לא רק 73 מיליון דולר בפעולות חשאיות לשיפור תדמיתה של דרום־אפריקה בעולם, אלא גם השתמש — כדברי התביעה — ב־כסף החשאי לטובתו הפרטית. כך רכש דירה במחיר 33 אלף דולר, מכספי הקרנות החשאיות שהיו בשליטתו, ומכר אותה ל־